

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Anden Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 89. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030267082640/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Der Maanen gaar i dantz med den Planete-skare.

Der tumler *Pegasus* (h) oc *Æolus* (i) hofverer,

Der under Hiort oc Hind i Løf-grøn-skof spadserer,

Der Fuglen op oc ned sig yadeligen svinger,

Oc i sin Løf-sal grøn, Liif-lysteligen klinger.

Slig bygnings sterke Thron kand *Solon* ej fuldskrifve,

Den viise *Salomon* sig maatt' oc ofvergifve:

Apelles (k) den ej kand med Pensel *contrafæje*,

Ej Svarfvers konstig Haand, kand den med hiulet dreje:

Hvad vil jeg giøre da? skal gaas blant Svane høris?

Fuld lidt formaar en Aa, naar dyben strand udtørris.

Skal jeg med furre-baad, *Ægeum* (l) ofver-skræide,

Skal jeg Jern-moosen saa, med Hænder gennem bryde?

Jeg maa dog kort herom, som den U-myndig lalle,

Thi Barnet stamme maa, til det faar lært at tale:

Langt bedr' er noget sagt, sin Skaber god til Ære,

End alting slet fortaugd, oc plat hen, dum at være.

[44] Men du, som Himlens Løb reger med minste Finger,

Du som det vilde Haf, som i en Flaske Tvinger, (m)

Du, du som Jorden bred som Løfvet lader befve,

Ja du der Vinden haard indknytter i din nefve:

Min Siæl til dig opleft, forklar min Tank oc Sinde,

Den Himle-Nectar sød min Pen lad gennem rinde:

Det Amaltheiske Hoorn, (n) af højden mig nedsende

Sin Viisdoms ringste Korn, Viisdommen mig tilvende:

Castalides fontain (o) *Parnassi* vedske søde,

Mig *Musa* ej formeen, lad den min Tunge bløde:

Min U-vandt danske Pen, med *Hermons* dug lad flyde

Du al min ringe Dict med Gunst oc Naade pryde.

Vet an i Jesu Nafn, igaar var jeg en Bunde,

Jeg i den dyng plomp, søgt om som jeg bedst kunde;

Dog intet der befandt; der var ej Korn ej Kierne;

Der var ej Strand, om jeg der vilde fiske gierne;

Om jeg oc vilde vel Metaller-aaren bryde,

Den Aare var ej til, der var ej Guld at nyde.

(h) Den fløende Hest et Himmel Tegn.
(i) Den Poetiske Vind-Konge.

(k) *Apelles*, en fortreffelig Contrafæjer.

(l) *Mars* *Ægeum*, et stort oc vildende Haf, imellem *Graecien*, *Candiaen* oc *Arien*.

(m) *Fr.* XXXIII. v. 7.

(n) Ofverflødigheds Hoorn, *Ovid. lib. V. Fast. V.*
(o) Viisdoms Kilde.

II.

Hvo der haf-verstakbt Him-melen; oc hvor af?